

THẦY KHÔNG BẢO LÀ THA ĐẾN BẢY LẦN NHƯNG LÀ ĐẾN BẢY MƯƠI LẦN BẢY!

... Chứng từ của ông Jean-Louis Seyfried tín hữu Công Giáo sống tại thành phố Charleville-Mézières thuộc tổng giáo phận Reims ở miền Bắc nước Pháp. Sau biến cố đau thương của người con trai tự kết liễu đời mình, ông không khép kín vào nỗi buồn sâu nhưng rộng mở cho tình yêu thương và lòng tha thứ.

Ngày 25-10-2011 con trai trưởng Cyrille của chúng tôi qua đời. Con tự tử. Con treo cổ trong garage. Con hưởng dương 40 tuổi. Khi đưa cháu nội 9 tuổi điện thoại cho tôi vừa khóc vừa nói: "Nội ơi, Ba con chết rồi!" Lời duy nhất tôi chỉ có thể thốt lên là: "Làm sao mà có thể xảy ra được" .. Nhưng thực tế là như vậy. Con đang có dự tính ly dị. Từ 18 năm qua con kết hôn với Valérie và có hai bé gái: Lisa 11 tuổi và Charlotte 9 tuổi. Cả hai vợ chồng con đều là y tá và cùng chọn ngành thần-kinh-bệnh-học.

Cách đây 2 năm Cyrille gặp nơi chỗ làm một phụ nữ trẻ khác cũng là y tá. Rất nhanh sau đó hai người hò hẹn đi chơi chung và con dâu tôi biết được. Phụ nữ này vừa ly dị chồng, có 3 đứa con gái và ước ao thuê nhà chung sống với con trai tôi. Cyrille vì quá gần bó với hai con gái mình nên chần-chờ lần-lữa và làm khổ vợ con vì bất lực trong việc chọn lựa một quyết định. Sau đó Cyrille có tìm cách trở về với vợ, nhưng không kéo dài lâu, bởi vì tâm trí con cứ lẩn-quẩn đâu đó bên ngoài. Sau cùng con chọn việc dọn đến chung sống với phụ nữ kia.

Nhưng cuộc sống ngoài vòng hôn nhân không đưa đến hạnh phúc, bởi lẽ Cyrille bắt đầu ghen tương nghi ngờ người phụ nữ đang chung sống với mình. Con sợ tình nhân vẫn giữ liên hệ lén lút với người chồng cũ. Cuộc chung sống trở thành ác mộng. Con bỗng trở nên ghen tương, một tính xấu mà con không có trước đó. Con theo dõi canh chừng và kiểm soát người tình qua các điện thư trên máy vi-tính.

Vài tháng trước khi con tự tử, tôi có đến ở lại với con một tuần, nơi con đang chung sống với tình nhân. Con gọi tôi đến vì con cảm thấy nhức nhối khó chịu. Tại chỗ tôi nhận thấy người phụ nữ này quả thật đã một chết một sống với con trai tôi. Bà chu đáo chăm sóc nhân tình và dọn sẵn phòng để khi hai đứa con riêng của tình nhân đến thì có chỗ trú ngụ đàng hoàng. Đây là căn nhà mà cả hai dự tính sẽ mua hẳn.

Trong thời gian sống bên con, tôi lắng nghe con với trọn tình phụ tử đồng thời vẫn cố gắng làm cho con hiểu tình cảnh vừa rối ren vừa nguy hiểm con đang lao mình vào. Tôi cũng đặc biệt thấy con ốm hẳn đi, có lẽ vì bị rơi vào trạng thái trầm cảm. Con có dịp bàn hỏi với các nhà phân tâm nơi con làm việc để tìm ra một lối thoát, nhưng có vẻ như mọi sự đều vô hiệu, không giúp gì cho tình huống phức tạp của con.

Cuộc sống của con bên cạnh tình nhân một ngày một trở nên ngọt ngào khó thở. Con trở nên gắt gỏng nóng nảy và có lời lẽ vô cùng thô bạo. Buổi chiều ngày con tự tử đã xảy ra cuộc cãi vã to tiếng và con giận dữ đập vỡ đồ đạc trong nhà. Người phụ nữ rời nhà vịn lý do đưa chó đi dạo một vòng. Khi trở về bà thấy garage bật sáng và khi bước vào thì khám phá con thất cổ tự tử.

Hiện thì tôi và tôi, chúng tôi tức tốc đến nơi diễn ra thảm trạng. Từ từ sau đó các người thân trong gia đình lần lượt kéo đến. Ai ai cũng tỏ ra bất bình và nhất định không muốn cho tình nhân của Cyrille có mặt trong tang lễ của Cyrille.

Tôi cố gắng thuyết phục mọi người mở rộng tầm nhìn vượt lên trên thảm trạng. Dần dần mọi người đồng ý thay đổi ý kiến khi chứng kiến nỗi tuyệt vọng của tình nhân của Cyrille. Tâm tình tha thứ quảng đại này cho phép toàn thể gia đình chúng tôi trải qua những ngày tang chế đau thương trong an bình.

Nhưng vượt lên trên tất cả những sự kiện trên đây, điều đánh động lòng tôi nhất chính là thái độ tuyệt vời của Valérie con dâu của chúng tôi và là vợ thật của Cyrille. Mặc cho nỗi buồn sâu cay đắng vì bị mất chồng, Valérie đã nhìn tình nhân của người chồng quá cố như một người chị em cùng chịu tang, xét vì cả hai cùng yêu Cyrille và giờ đây cùng bị mất Cyrille. Cung cách hành xử cao thượng của Valérie đẹp cho đến độ cả ba chúng tôi cùng đi chung để chọn mẫu quan tài và cùng thôn tính mọi chi phí của tang lễ. Rồi trong một nỗi đau tốt đẹp, cả hai phụ nữ cảm động ôm chầm lấy nhau và cùng nức nở khóc.

Chứng kiến quang cảnh cảm động và nhận ra ân sủng phúc lành của Tha Thứ đến từ Trời Cao, tôi đã có thể thì thầm với con trai Cyrille khi ngồi đọc kinh bên xác con:

- Giờ đây, con hãy yên nghỉ trong an bình con nhé!

... Bấy giờ, ông Phêrô đến gần Đức Chúa GIÊSU mà hỏi rằng: "Thưa Thầy, nếu anh em con cứ xúc phạm đến con, thì con phải tha đến mấy lần? Có phải bảy lần không?" Đức Chúa GIÊSU đáp: "Thầy không bảo là đến bảy lần, nhưng là đến bảy mươi lần bảy" .. Bấy giờ, tôn chủ cho đòi y đến và bảo: "Tên đầy tớ ác độc kia, ta đã tha hết số nợ ấy cho ngươi, vì ngươi đã van xin ta, thì đến lượt ngươi, ngươi không phải thương xót đồng bạn, như chính ta đã thương xót ngươi sao?" Rồi tôn chủ nổi cơn thịnh nộ, trao y cho lính hành hạ, cho đến ngày y trả hết nợ cho ông. Ấy vậy, Cha của Thầy ở trên Trời cũng sẽ đối xử với anh em như thế, nếu mỗi người trong anh em không hết lòng tha thứ cho anh em mình" (Mátthêu 18,21-22 / 32-35).
("Reims-Ardenne" Vie Diocésaine - No 1355, Septembre 2014, trang 10-11)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt